

วารสารคำพิพากษาศาลฎีกา ของสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษามาตร ๑

ฉบับที่ ๙ ประจำเดือน ก.ย. ๒๕๖๑

กรณีเด็กหรือเยาวชนต้องโทษปรับแต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับ โจทก์ขอให้ศาลยึดหรืออายัดทรัพย์สินของจำเลยแทนค่าปรับได้หรือไม่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๑๖/๒๕๖๑

พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีเด็กหรือเยาวชนต้องโทษปรับ... ห้ามมิให้ศาลสั่งกักขังเด็กหรือเยาวชนแทนค่าปรับ แต่ให้ศาลส่งตัวไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมในสถานที่ที่กำหนดไว้...” และ วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนต้องโทษปรับ แต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๐/๒ และมาตรา ๓๐/๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม” จากบทบัญญัติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ากรณีเด็กหรือเยาวชนต้องโทษปรับไม่ให้มีการกักขังแทนค่าปรับคงให้ส่งไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมเท่านั้น ซึ่งเป็นบทบัญญัติเฉพาะและเป็นข้อยกเว้นประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ ที่ให้กักขังแทนค่าปรับหรือยึดทรัพย์สินอายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินเพื่อใช้ค่าปรับซึ่งเป็นบททั่วไปเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิสวัสดิภาพและวิธีปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนให้สามารถที่จะดำเนินชีวิตต่อไปได้และกลับคืนสู่สังคมในสภาพที่ดีขึ้นเมื่อการบังคับคดีตามคำพิพากษาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเสร็จสิ้นโดยจะเห็นได้จากวรรคสองแห่งมาตรา ๑๔๕ ดังกล่าวที่ให้นำมาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๐/๒ และ ๓๐/๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้โดยอนุโลมเท่านั้น มิได้กล่าวถึงมาตรา ๒๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญาแต่ประการใด ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่จึงเห็นว่าโจทก์ไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ออกหมายยึดทรัพย์สินหรืออายัดทรัพย์สินของจำเลย

*****